

B. Som udenfor Fattigloven faldende Bestemmelser, der indeholder Hjemmel for, at en ydet Hjælp ikke medfører Fattighjælps Virkning, mærkes:

1. Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte *Sygekasser*. Ydelser eller Tilskud, der tilfalder Medlemmer af saadanne Kasser fra det offentlige (Nedsættelse i Betalingen for Ophold paa offentlige Sygehuse, Frikørsel i visse Tilfælde samt Tilskud fra Staten), er ifølge Lovens § 14 ikke Fattighjælp.

2. Lov Nr. 43 af 31. Marts 1900 om *Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme*, jfr. Lov Nr. 372 af 19. December 1911.

Naar en Sygdom i Henhold til Lovens § 2, 1. og 2. Stykke, er Genstand for offentlig Behandling, medfører de Udgifter, der flyder af Lægebehandling ved Epidemilægen og Sygepleje samt Forsyning med Medicin, ikke Fattighjælps Virkning, undtagen for saa vidt den nævnte Hjælp ydes i Hjemmet til Personer, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn ikke kan anses for uformuende; Lovens § 25, 1. Stykke jfr. Fattiglovens § 62, 2. Stykke. I de samme Tilfælde skal uformuende Forældres Børn saa vidt muligt, hvis Forældrene ønsker det, saalænge Sygdommen varer i deres Hjem, anbringes i god Pleje andet Sted paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp; Lovens § 16, 2. Stykke.

Ifølge Lovens § 2, 6. Stykke, kan Personer, der lider af de der nævnte Sygdomme, under visse Betingelser indlægges til vederlagsfri Behandling paa de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, det Distrikt eller den By, hvor Patienterne har Bopæl; ved Lovens § 2, 7. Stykke, er der aabnet Adgang til ved Udfærdigelse af Regulativer at tilstaa vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse ogsaa af andre smitsomme Sygdomme end de i Loven ndtrykkelig nævnte; i Henhold hertil er der i vid Udstrækning hjemlet vederlagsfri Behandling af Børnelamhed.

3. Ifølge Lov Nr. 71 af 11. April 1901 om *Arbejde i Fabrikker* m. v. § 18 maa ingen kvindelig Arbejder i de første 4 Uger efter sin Nedkomst indtræde i Arbejde i en under Arbejds- og Fabriktilsynet henhørende Virksomhed, medmindre det ved Lægeattest godtgøres, at dette kan ske uden Skade for hendes egen eller Barnets Sundhed.

Den Hjælp, som af det offentlige ydes i det Tidsrum, i hvilket en Kvinde efter ovenstaaende Bestemmelse ikke har kunnet genindtræde i det omhandlede Arbejde, skal ikke have Fattighjælps Virkning.

4. Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om *Skolebespisning* § 1 bestemmer, at hvor kvindelig Husgerning er indført som Skolefag, og den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad nydes af Skolens Elever, skal Kommunalbestyrelsen være bemyndiget til uden Betaling at lade Maden tildele dem af Skolens Elever, for hvis Vedkommende Forholdene i Hjemmet efter Kommunalbestyrelsens Skøn taler derfor, uden at dette skal kunne betragtes som Fattighjælp til vedkommende Børns Forsørgere.

Kommunalbestyrelsen kan af Kommunekassen yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne December til Marts giver vederlagsfri Bespisning til Skolebørn fra uformuende Hjem i Kommunen, naar Bidraget ikke overstiger det Beløb, der for det paa-gældende Tidsrum i samme Øjemed tilvejebringes af private. Til Udredelse af større Bidrag til saadanne Foreninger udfordres Samtykke, for Landkommunernes Vedkommende af Amsraadet og for København og Købstæderne af Indenrigsministeriet (Lov 1902 § 2). Disse Lovbestemmelser maa, efter hvad Kultusministeriet har udtalt i Skrivelse af 9. Januar 1906, betragtes som udtømmende; naar Bespisning af fattige Børn fra Kommuneskoler i øvrigt foranstalles for Kommunens Regning, maa saadan Bespisning derfor have Karakteren af Fattigunderstøttelse.

5. Det offentlige *Skolevæsen* er i det hele Fattigforsørgelsen uvedkommende, og fri Undervisning i de offentlige Skoler til uformuende Forældres Børn (Grundloven af 28. Juli 1866 § 85) kan i ingen Henseende anses som Fattigunderstøttelse (Skrivelse Nr. 6 af 14. Januar 1892). De Læremidler, der kun bruges paa Skolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning; til fattige Forældres Børn anskaffes ogsaa de øvrige Læremidler for Kommunens Regning (Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 § 10, jfr. Cirk. Nr. 221 af 10. September 1901). Kommunens Udgifter til saadan Anskaffelse kan ikke betragtes som Fattigunderstøttelse (K. og U. Min. Skr. 8. Januar 1902 i G. R.).